

[Lykketoft]

har et virkelighedsfjernt billede af dansk erhvervsliv, hr. minister, det håber jeg da i hvert fald ikke. For hvis ministerens billede af dansk erhvervsliv skulle være rigtigt, så skulle det være et billede af et erhvervsliv, der ikke var interesseret i at tjene penge, et erhvervsliv, der ikke var interesseret i at samle en skattefri forrentning på 25 pct. pr. år op, når den blev rakt frem på den flade hånd. Hvad er det da for noget sludder?

Skal vi nu ikke prøve at holde os til realiteterne i det her? Sagen er, at der kan blive tale om at overføre et hvilket som helst beløb op til 20 mia kr. fra beskatning til 50 pct. i 1985 til 40 pct. i 1984-indkomstopgørelsen, og det kan i hvert fald på den baggrund siges med fuldstændig sikkerhed, at regeringen ikke får de penge, regeringen sammen med det radikale venstre har besluttet at bruge til arbejdsgivertilskud. Pakken hænger ikke sammen. Forudsætningerne er forkerte. Ministeren har regnet galt.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg konstaterede, at ministeren ikke kunne bekræfte det tilsagn, som hr. Arne Bjerregaard angiveligt havde fået. Jeg har også konstateret, at socialdemokratiet og det radikale venstre tilsyneladende ikke kender til noget tilsagn. Jeg må derfor konstatere, at dette tilsagn tilsyneladende kun består i nogle venlige ord fra fru Birthe Rønn Hornbech. Så havde det egentlig været hæderligere blot at sige, at man var blevet trynet.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu er jeg selvfølgelig klar over, at socialistisk folkepartis opgave i samfundet almindeligvis kun har været at løfte fanen og tage hensyn til nogle taktiske overvejelser, for man har jo sådan set aldrig fået noget gennemført. Derfor er det nemt bare at afvise, at der kan være en anden mulighed end netop bare dette at gå imod i en given situation. Men lad mig sige til fru Aase Olesen, som spurgte, hvad jeg ville: ja men det er da klart; jeg ville have dette forslag ændret. Jeg ville gøre opmærksom på de problemer, der var i den skattelovgivning og den måde at beregne den tvungne opsparing på, og efter

fru Aase Olesens tonefald at dømme må jeg sige, at det ser ud til at være lykkedes, og ændringsforslag kom der trods alt, selv om de var særdeles små.

Lad mig så sige, som jeg sagde før, at hvis man ikke tør ændre sin indstilling, når man ser andre udveje, så lukker man jo altid af. Hvis man ikke vil spille som i skakspillet og sige: jeg er nødt til at tænke på næste træk, så har man kun én ting, og det er sig selv.

Man må nødvendigvis tænke på næste træk, og det er det, jeg har prøvet, og fru Aase Olesen bliver irriteret, for derved kommer fru Aase Olesen i gabestokken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om bunden opsparing. (Lovforslag nr. L 208).

§ 1, ændringsforslag nr. 1 og 2, således ændret, og §§ 3–11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af selskabsskateloven. (Lovforslag nr. L 209).

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 74 stemte for, 87 imod.

§ 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 75 stemte for, 86 imod.

§ 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling